

[Johs. Hansen.]

Møller vilde have indført i vor Krigsforsikringslovgivning. Princippet for denne har været, at man har henholdt sig til de Forsikringer, de paagældende Personer eller Virksomheder i Forvejen havde tegnet; men da det jo er almindelig kendt, at Driftstabsforsikring ikke har en tilsvarende Udbredelse som Brandforsikring, vilde man formentlig komme ud for, at der blandt disse Virksomheder er adskillige, som ikke har driftstabsforsikret. Skal de saa alligevel have Erstatning? Hvis man gaar ind paa det Synspunkt; som jeg forstod det ærede Medlem vilde ind paa, kommer man efter min Opfattelse helt bort fra det Princip, der har været grundlæggende for vor Krigsforsikringslovgivning; en saadan Bestemmelse vilde ikke have saa forfærdelig meget med Forsikring at gøre. Jeg tror i det hele taget, at de Problemer, der her er rejst, vil vise sig dels i sig selv at være af saa vidtrækkende Betydning, dels at trække saa mange andre vidtrækkende Problemer efter sig, at det vilde være helt udelukket paa nuværende Tidspunkt at naa til en fornuftig Ordning.

Jeg har ved en tidligere Lovs Behandling henledt Opmærksomheden paa, at man for privat Indbo paa Landet kun betaler Krigsforsikringsbidrag med mindre end 1 pro mille, medens man for privat Indbo i øvrigt betaler Krigsforsikringsbidrag med 6 pro mille. Nu har man ved den Lovgivning, der blev gennemført i Fjor, sat en Slags Maksimumspromille paa 5 for Krigsforsikringsbidrag af Bygninger, og hvis det skal være almindeligt, at man ikke gaar højere — det gælder ogsaa Krigsforsikring af Landbrugsjord —, vil jeg finde, at det ogsaa vil være opportunt at tage Spørgsmaalet om Krigsforsikringsbidrag af privat Indbo op til Drøftelse for at faa klarlagt, om det ikke er en urimelig høj Udskrivning, der bliver foretaget. Jeg er fuldt ud klar over, at man derved rejser omfattende administrative Problemer, fordi denne Opkrævning er i fuld Gang; den er maaske nærmest ved at være afsluttet. Men hvis den ene Part, som har Interesse i Krigsforsikringslovgivningen, skal have Fordele som Staten giver den, maa de andre Parter have Mulighed for at faa samme Ret.

Jeg kan ikke se rettere, end at vi ved at gaa i Dybden med disse Ting faar rullet hele Krigsforsikringsprincippet op til fornyet Diskussion, og hvis vi skulde følge Forslaget, vilde vi komme ud i Foranstaltninger, der, som den højtærede Handelsminister nævnte, vil give en Administration

af en overordentlig omfattende Karakter, en Administration, som ingen i Øjeblikket kan være interesseret i at faa sat i Sving.

Det forekommer mig derfor, at dette Forslag kommer noget post festum; det er noget sent, det ærede Medlem Hr. Aksel Møller ruller saa mange Problemer op, for han nøjes ikke med det Problem, som man standsede ved i Udvalget i Fjor; han tager en Række nye Problemer med, og hvis disse skal tages op, mener jeg, der er adskilligt andet, der ogsaa skal med. Jeg anser det for at være for sent at komme ind paa en saadan Ændring i vor Krigsforsikringslovgivning; det vil jeg advare imod. Vi har ikke noget imod at drøfte Spørgsmaalene i et Udvalg. Jeg har ikke nogen stærk Tro til, at det kan føre noget positivt med sig, men vi vil ikke sætte os imod det, og jeg skal derfor ved Forhandlingens Slutning tillade mig at stille Forslag om Nedsættelse af et Udvalg paa 17 Medlemmer. Med den Størrelse, vi nu er kommet ind paa at give Udvalgene, vil det vist være naturligt at faa et Udvalg af det Omfang.

Hans Pinstrup: At der foretages Undersøgelser af Forholdene vedrørende Krigsforsikring for Handel, Industri og Haandværk til Klarlæggelse af, i hvilken Udstrækning disse Erhverv har kunnet indregne deres Krigsforsikringsbidrag i Varepriserne, har vor Støtte og Tilslutning, og det vil være naturligt, at dette Spørgsmaal drøftes og undersøges i et Udvalg.

Derimod maa vi stille os meget tvivlende over for, at der paa et rimeligt Grundlag kan ydes Erstatning for Driftstab, der ikke har været under Forsikring, og vi maa afvise, at man lovfæster det nye Forsikringsprincip, at der ydes fuld Erstatning uden Hensyn til Underforsikring.

Steen: Jeg er enig med Forslagsstillerne i, at der foreligger et Problem med Hensyn til Forsikringsforbundet for Handel, Industri og Haandværk, og jeg kan sige til den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, at jeg har aldrig bedømt de derunder hørende Forhold ud fra, om det var store Virksomheder, der sagtens kunde betale o. s. v. Det, der i den Forbindelse maa interessere mig, er, om de paagældende Virksomheder har kunnet indregne de Udgifter, det her drejer sig om, i Varepriserne, og jeg havde oprigtig talt ventet, at man i Ministeriet havde foretaget nogle Undersøgelser af hele dette Spørgsmaal og meddelt Rigsdagen — i den Form, Ministeriet maatte foretrække — Resultaterne heraf. Det vilde have været